

Bezoek senioren aan Blankenberge.

Bij gebrek aan een stationscafetaria werden 38 gepensioneerden van Virbo ontvangen in het VLC Noorderlicht.

Tussen 9u30 en 10u30 kwamen zij aan in het zonovergoten Blankenberge . De ontvangst in het VLC was hartelijk en verzorgd. Velen stonden verwonderd over de gezellige sfeer van het vrijzinnig centrum.

Gelukkig had de verantwoordelijke ervan voldoende boterkoeken besteld, want enkele erg hongerigen trokken voor een 2de maal naar het buffet.

Stipt om 10u30 vertrokken wij met de gidsen Alberta en Rita richting stadshuis. Daar ontving de schepenvan cultuur de Heer Conincks ons . Na een klein woordje uitleg over het toch wel imposante stadhuis en zijn functie,

werden de gidsen in stelling gebracht. Prachtige schilderijen over het Blankenbergse vissers- en belle-epoque verleden werden deskundig besproken. Soms

diende Rita enkele babbe-laars terecht te wijzen en net als brave leerlingen volgden zij dan de les. Ook het aanwezige schitterende tegelwerk kreeg onze aandacht. Na dit bezoek werd de groep

opgesplitst en bezochten de beide groepen de stad. Net zoals in zo vele steden zijn er interessante zaken te bespeuren als men eventjes de neus in

de lucht durft steken. De gevelversieringen aan de huizen die gebouwd werden tussen 1890 en 1910 zijn van een uitzonderlijke kleurrijke en artistieke kwaliteit. De overblijfselen van het maritieme- en vissersverleden werden uitvoerig besproken.

Oude vissers-huisjes werden ontdekt en een replica van de bekende Blankenbergse “Schute” (de Blankenbergse visserssloep van destijds) werd

grondig toegelicht. Verrassend was het om te vernemen dat er in die tijd een unieke rechtstreekse treinverbinding bestond tussen Blankenberge en Parijs. De vis die 's morgens werd aangevoerd lag 's avonds al bij de Parijse bourgeois op de tafel. Van die tijd geldt ook de uitdrukking “een Blankenbergse rekening”. U zal wel begrijpen waarom....

Doorheen het prachtig gerestaureerde casino, in art-decostijl, begaven wij ons naar het restaurant La tempête. De chef een oud-leerling van het toenmalige Rijksonderwijs presenteerde ons een schitterend vismenu met alles erop en eraan. De wijn werd overvloedig geschonken en na een dampende koffie met... vertrokken wij naar het Belle-epoqucetrum. Daar wachtten de gidsen ons al op. Onmiddellijk trokken wij naar het dak. De versieringen daar deden ons denken aan het Gaudi-park in Barcelona. Verdieping per verdieping vielen wij in verwondering over de uitgestalde

overblijfselen van deze wonderbaarlijke tijd. De restauratiewerken aan de 3 samengevoegde huizen toonden ons aan welke kuntschatten er soms verborgen zitten achter verwaarloosde muren. Ook de achterzijde van het centrum werd bewerkt door een architect. De achtergevel van het gebouw diende een schip op de deinende zee voor te stellen.

Moe maar tevreden trokken de meesten van ons naar onze laatste afspraak op de markt . Speciaal voor ons werd de bovenverdieping van café Plaza vrijgehouden zodat wij rustig, met een heerlijke dorstlesser konden nagenieten van deze prachtige dag.

Karel Vanrumste